Generarea unor variabile particulare Curs 8

March 16, 2021

Validarea generatorilor

Se verifică faptul că algoritmul de generare produce valori de selecție ale variabilei aleatoare care se dorește a fi generată.

Acest lucru se poate face prin verificarea ipotezei statistice de concordanță:

$$H: X \sim F(x)$$

pe baza unei selecții $X_1, X_2, ..., X_n$ cu n suficient de mare, produse de algoritmul de generare.

Repartiția empirică (sau de selecție) ar trebui să se "asemene" cu repartiția teoretică $F(x) \Rightarrow$ este necesară construcția histogramei rezultate din valorile de selecție $X_1, X_2, ..., X_n$.

Construcția unei histograme

Pentru a construi o histogramă atunci când se cunosc valorile de selecție $X_1, X_2, ..., X_n$ se aplică următorul algoritm:

Algoritm Histograma1

Intrare: $X_1, X_2, ..., X_n$;

P1: Se determină $m = \min\{X_1, X_2, ..., X_n\}$ și

 $M = \max\{X_1, X_2, ..., X_n\}$, adică intervalul de variație [m, M];

P2: Se alege k (se recomandă $15 \le k \le 40$) reprezentând numărul de intervale ale bisto reprezenta

de intervale ale histogramei;

P3: Se împarte intervalul [m, M] în k intervale $I_i = [a_{i-1}, a_i)$ de lungimi egale, cu $1 \le i \le k$, $a_0 = m$, $a_k = M$;

P4: Se determină $f_i = \text{nr. valorilor de selecție din intervalul } I_i$,

 $1 \le i \le k$, adică frecvențele absolute.

P5: Pentru i = 1, 2, ..., k se determină frecvențele relative $r_i = \frac{f_i}{n}$

leşire: Frecvenţele relative $r_1, r_2, ..., r_k$.

Prin urmare repartiția empirică obținută este:

$$\begin{pmatrix} l_1, & l_2, & \dots & l_k \\ r_1 & r_2 & \dots & r_k \end{pmatrix} \tag{1}$$

Folosind (10), o histogramă se poate reprezenta grafic astfel: se consideră în plan un sistem de axe x0y, pe axa Ox se marchează intervalele I_i , $1 \le i \le k$ și se construiesc dreptunghiuri care au ca bază intervalele I_i și ca înălțime frecvențele relative r_i , $1 \le i \le k$.

Implementarea algoritmului Histograma1 creează anumite probleme pentru că determinarea valorilor m și M și apoi construirea intervalelor I_i și calcularea frecvențelor f_i implică memorarea selecției sau repetarea simulării selecției folosind aceeași sămânță a generatorului, acest lucru însemnând consum de memorie sau de timp de calcul.

Idei pentru construcția eficientă a histogramei:

- ▶ Generăm mai întâi $n_1 \ll n$ valori de selecție $X_1, X_2, ..., X_{n_1}$ pe care le memorăm;
- ▶ Determinăm $a_1 = \min\{X_1, X_2, ..., X_{n_1}\},$ $a_{k-1} = \max\{X_1, X_2, ..., X_{n_1}\}, a_0 = a_1, a_k = a_{k-1};$
- Se consideră

$$h = \frac{a_{k-1} - a_1}{k-2}$$

$$si a_i = a_{i-1} + h, i = 2, 3, ..., k - 1.$$

- Se iau $f_1 = 0$, $f_k = 0$ și se determină $f_2, f_3, ..., f_{k-1}$ numărul de valori X_i cu $1 \le i \le n_1$ din intervalele $I_2, I_3, ..., I_{k-1}$.
- Se simulează celelalte $n n_1$ valori de selecție. Fie X o astfel de valoare, atunci:
 - ▶ Dacă $X < a_1$ atunci $a_0 = \min\{a_0, X\}$, $f_1 = f_1 + 1$;
 - ▶ Dacă $X > a_{k-1}$ atunci $a_k = \max\{a_k, X\}, f_k = f_k + 1;$

▶ Dacă $X \in [a_1, a_{k-1}]$ atunci

$$j := \left[\frac{X - a_1}{h}\right] + 2, \quad f_j := f_j + 1$$

Observăm că această construcție produce k-2 intervale egale și două intervale I_1 și I_k de lungimi oarecare. Algoritmul rezultat astfel este:

Algoritm Histograma2

```
Intrare: n, n_1, k;

P1: Pentru i = 1, 2, ..., k f[j] := 0;

P2: Pentru i = 1, 2, ..., n_1 se generează X, x[i] := X;

P3: Se determină a[1] := \min\{x[1], x[2], ..., x[n_1]\}, a_{k-1} = \max\{x[1], x[2], ..., x[n_1]\}, h = (a[k-1] - a[1])/(k-2);

P4: Pentru i = 1, 2, ..., n_1, j := trunc((x[i] - a[1])/h) + 2, f[j] := f[j] + 1;

P5: a[0] := a[1], a[k] := a[k-1];
```

P6: Pentru $i = 1, 2, ..., n - n_1$ execută

- ▶ Se generează X;
- ▶ Dacă $a[1] \le X \le a[k-1]$ atunci $j = trunc\left(\frac{X-a[1]}{h}\right) + 2$, f[j] := f[j] + 1;
- ▶ Dacă X < a[1] atunci $a[0] := min\{a[0], X\}, f[1] := f[1] + 1;$
- ▶ Dacă X > a[k 1] atunci a[k] := max{a[k], X}, f[k] := f[k] + 1;

leșire: Frecvențele f[1], f[2], ..., f[k].

Validarea generatorilor

1. Validarea cu histogramă și test de concordanță

Construcția histogramei \Rightarrow obținerea frecvențelor absolute $f_1, f_2, ..., f_k$ pentru fiecare interval de frecvență $[a_0, a_1)$, $[a_1, a_2), ..., [a_{k-a}, a_k)$. Pentru a valida generatorul se poate aplica testul de concordanță χ^2 pentru verificarea ipotezei:

$$H: X \sim F(x).$$
 (2)

Se calculează probabilitățile:

$$p_1 = F(a_1)$$

$$p_i = F(a_i) - F(a_{i-1}), \quad 2 \le i \le k-2$$

 $p_k = 1 - F(a_{k-1})$

Se calculează

$$\sum_{j=1}^{k} \frac{(f_i - np_i)^2}{np_i} \tag{3}$$

unde n reprezintă numărul de valori generate. S-a demonstrat că valoarea obținută în (2) ar trebui să fie valoarea unei variabile aleatoare χ^2 cu k-1 grade de libertate.

▶ Fiind dat riscul de genul I, α (o probabilitate apropiată de 0), se determină din tabele valoarea $\chi^2_{k-1,\alpha}$ numită α -cuantilă superioară, astfel încât dacă X este o variabilă aleatoare χ^2 cu k-1 grade de libertate, atunci este verificată condiția

$$P(X > \chi^2_{k-1,\alpha}) = \alpha$$

adică probabilitatea de a avea $X>\chi^2_{k-1,\alpha}$ este foarte mică.

▶ Ipoteza H se acceptă dacă valoarea dată de (2) este mai mică decât $\chi^2_{k-1,\alpha}$ (înseamnă că valoarea calculată poate fi valoarea unei variabile χ^2 cu k-1). Altfel, ipoteza H este respinsă.

2. Validarea cu medie și dispersie

Presupunem că pentru variabila aleatoare X, ale cărei valori au fost generate printr-un algoritm de generare, sunt cunoscute media teoretică și dispersia teoretică:

$$E[X] = m \quad Var[X] = \sigma^2$$

Cu ajutorul valorilor X_1 , X_2 ,..., X_n obținute din algoritmul de simulare se calculează media empirică de selecție și dispersia empirică de selecție:

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^{n} X_i}{n}, \quad s^2 = \frac{\sum_{i=1}^{n} X_i^2}{n} - \bar{X}^2.$$

Generatorul este considerat bun dacă pentru n destul de mare (n>1000) valorile mediei \bar{X} și ale dispersiei s^2 sunt apropiate de m și σ^2 ca o consecință a legii numerelor mari.